Τὸν αὐτὸν ψάλλομεν καὶ ἐν ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν ἑπομένων στίχων τοῦ ΠΑ΄ ψαλμοῦ, λεγομένων χῦμα·

1.- Στίχος. Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν. ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

Ἀνάστα ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν κτλ.

2.- Στίχος. Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;

Ἀνάστα ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν.

3.- Στίχος. Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.

4.- Στίχος. Ἐγὼ εἶπα· Θεοί ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

Ἀνάστα ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν.

Καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον.

Ἀντὶ δὲ τοῦ χερουβικοῦ τὸ παρόν, διασκευασθὲν παρὰ τοῦ ἐκδότου. Ἦχος πλ. δ΄ Πα — Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

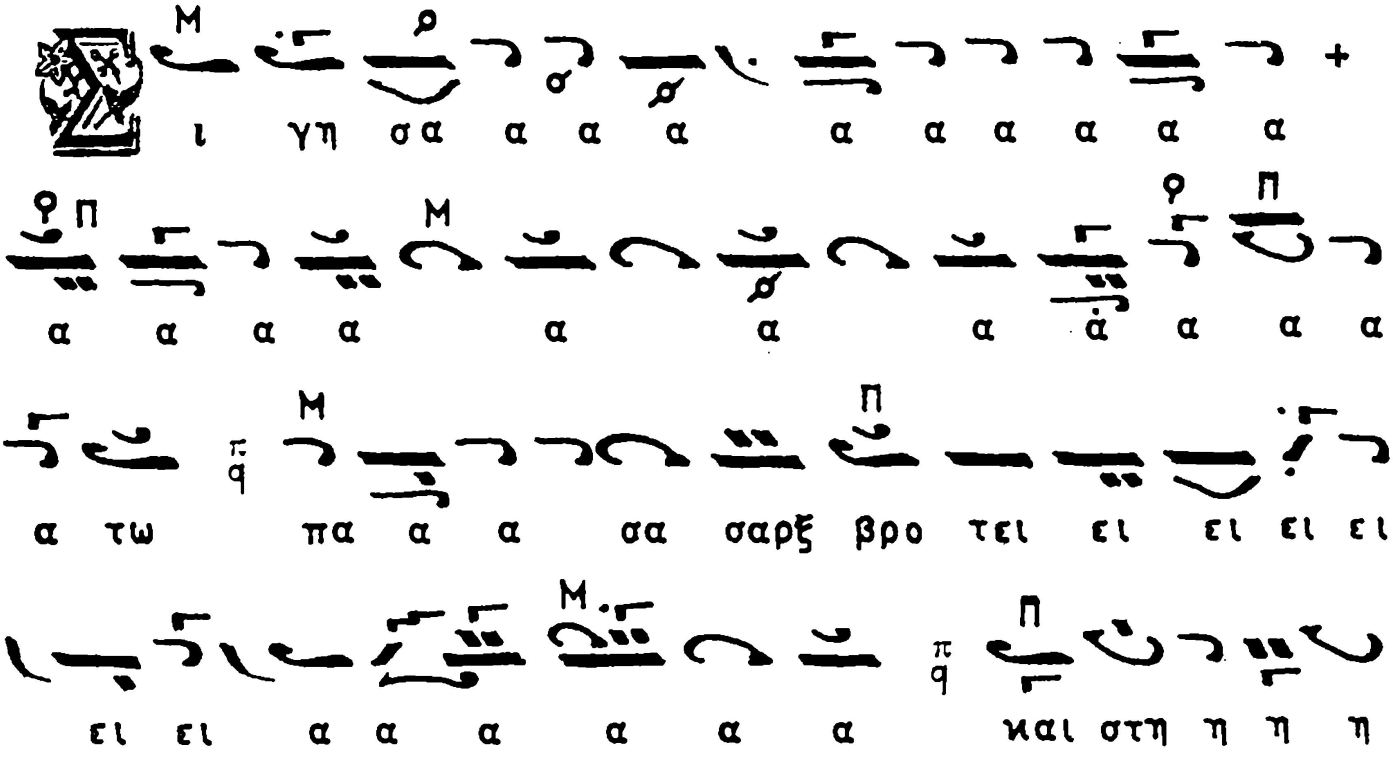

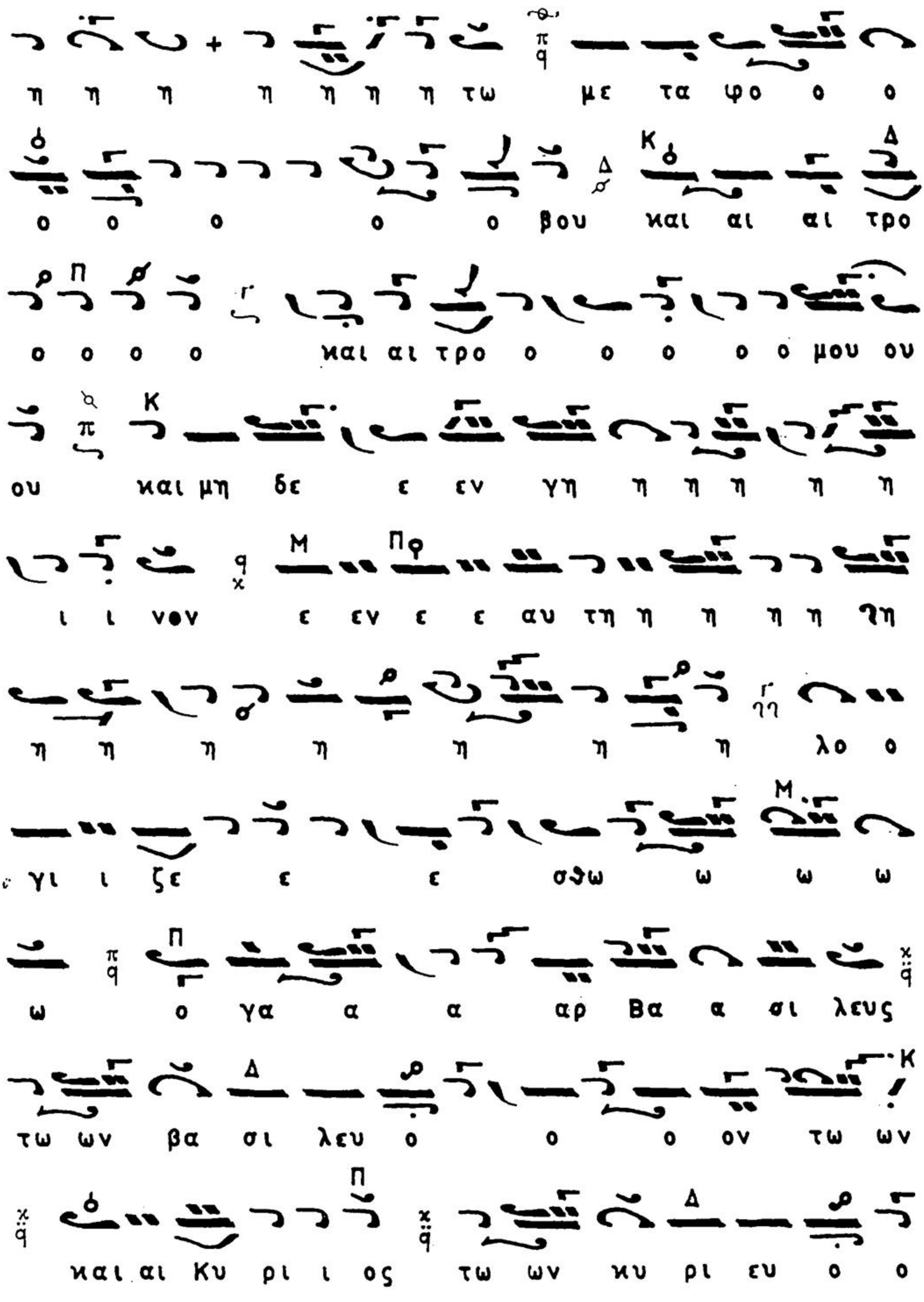
η η η η η η η τω με τα φο ο ο
ο ο ο ο ο βου και αι αι τρο
ο ο ο ο και αι τρο ο ο ο ο ο μου ου
ου και μη δε ε εν γη η η η η η
ι ι νον ε εν ε ε αυ τη η η η η γη
η η η η η η η λο ο
γι ι ζε ε ε σθω ω ω ω
ω ο γα α α αρ Βα α σι λευς
τω ων βα σι λευ ο ο ο ον τω ων
και αι Κυ ρι ι ος τω ων κυ ρι ευ ο ο

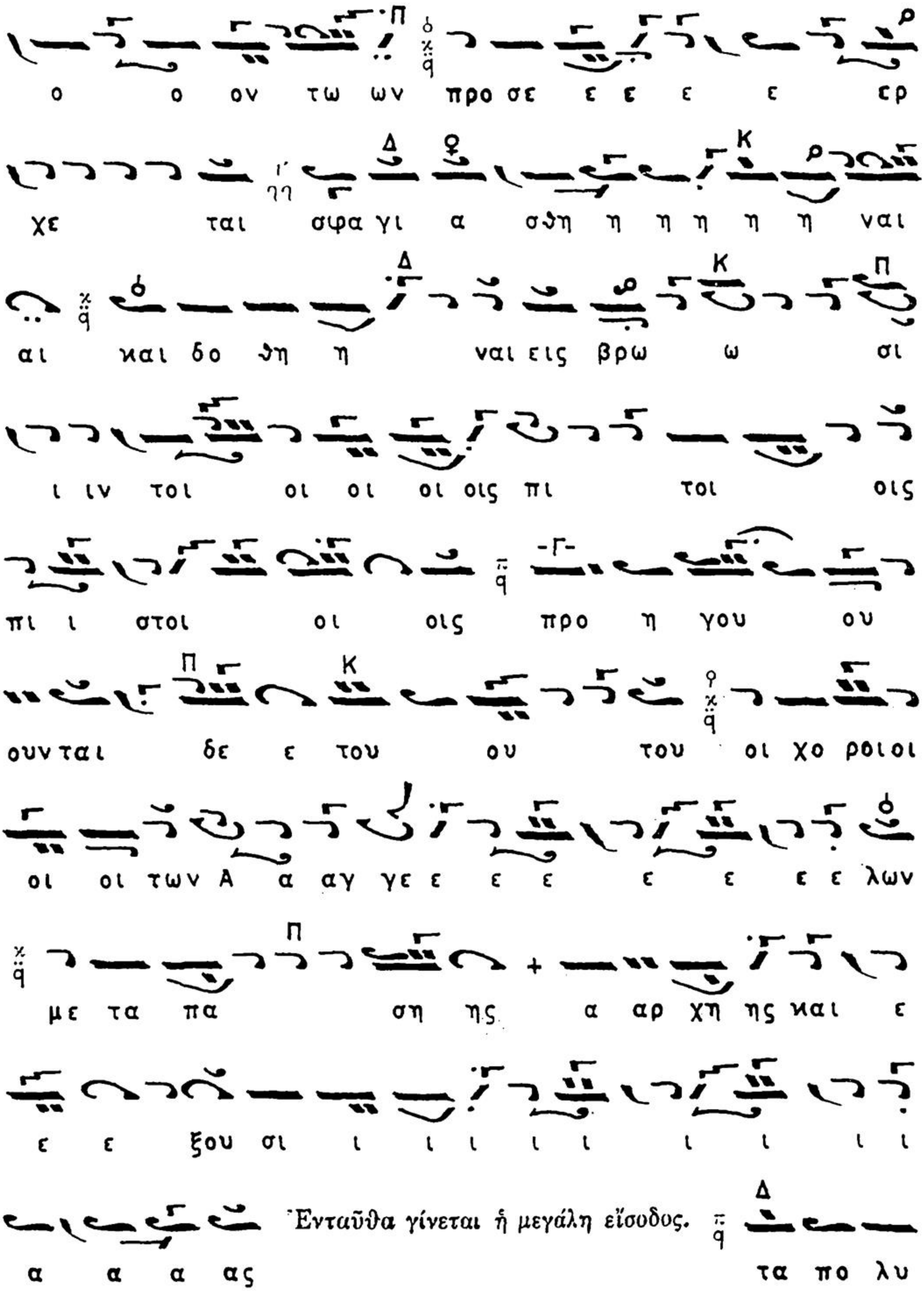
ο ο ον τω ων προ σε ε ε ε ε ερ
χε ται σφα γι α σθη η η η η η ναι
αι και δο θη η ναι εις βρω ω σι
ι ιν τοι οι οι οι οις πι τοι οις
πι ι στοι οι οις προ η γου ου
ουν ται δε ε του ου του οι χο ροι οι
οι οι των Α α αγ γε ε ε ε ε ε ε ε λων
με τα πα ση ης α αρ χη ης και ε
ε ε ξου σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
α α α ας Ενταῦθα γίνεται ἡ μεγάλη εἴσοδος. τα πο λυ

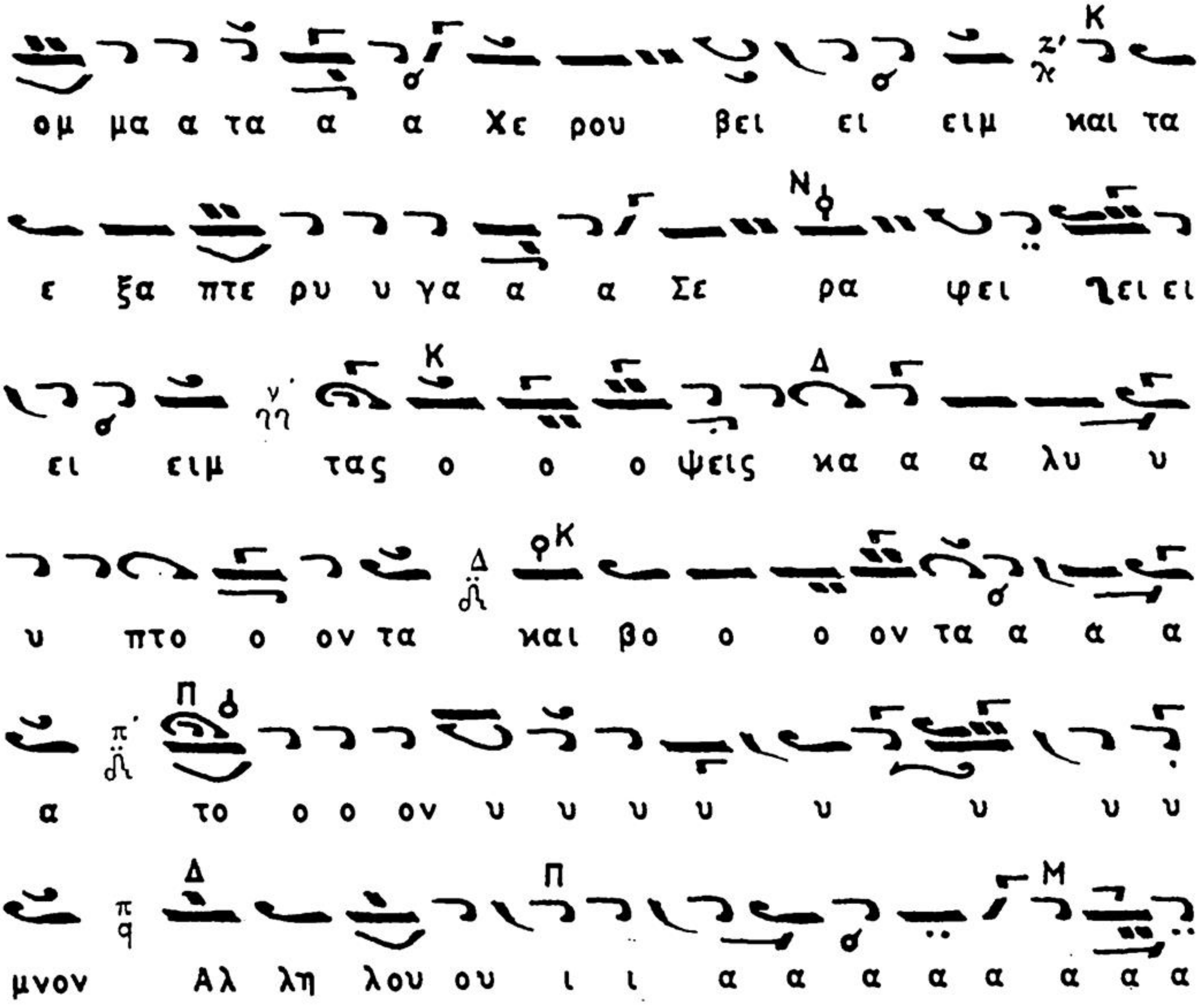

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. σελίς 386.

Κοινωνικόν Μ. Σαββάτου

Διασκ. παρά τοῦ ἐκδότου. Ἦχος Πα Π. Λαμπαδαρίου

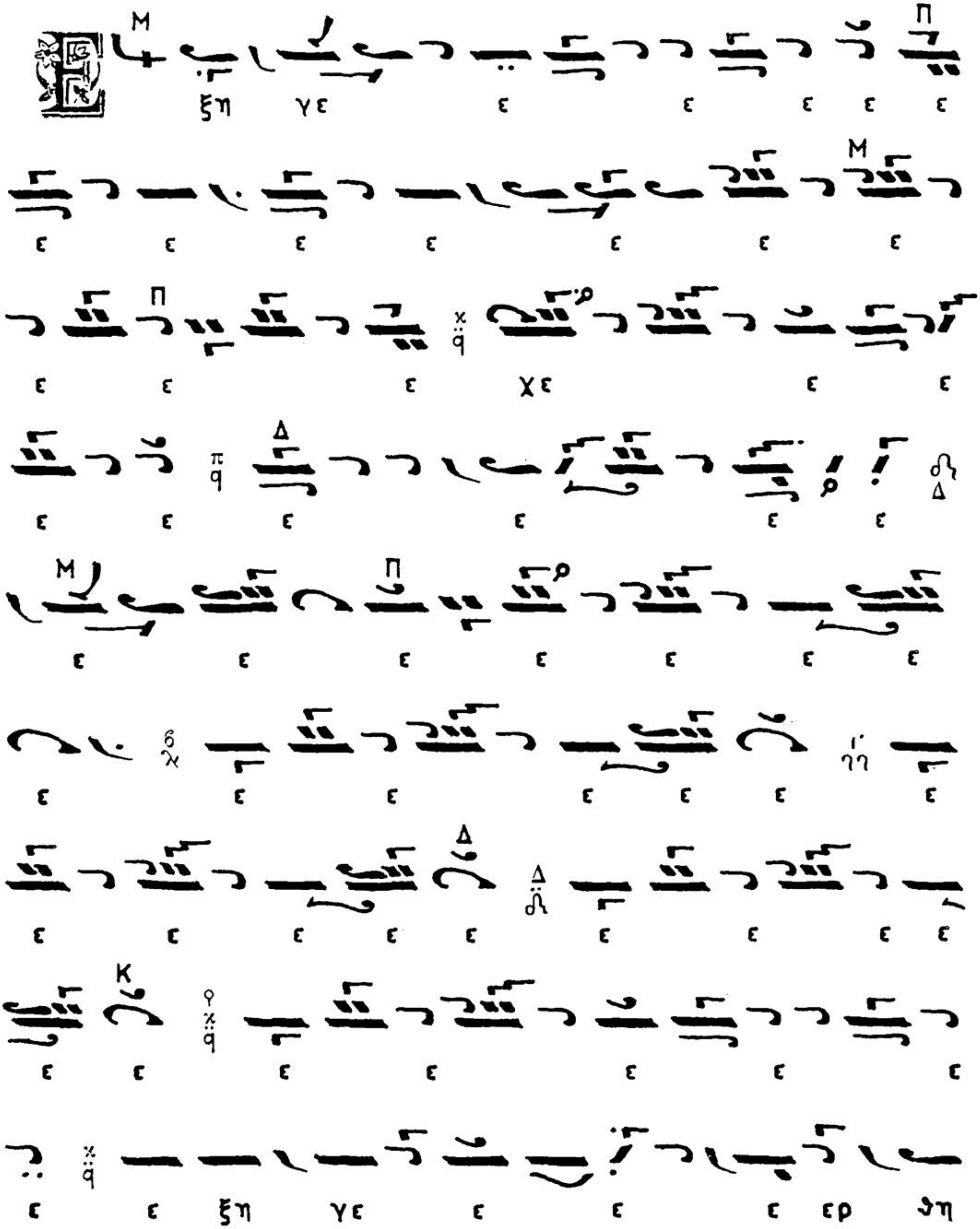

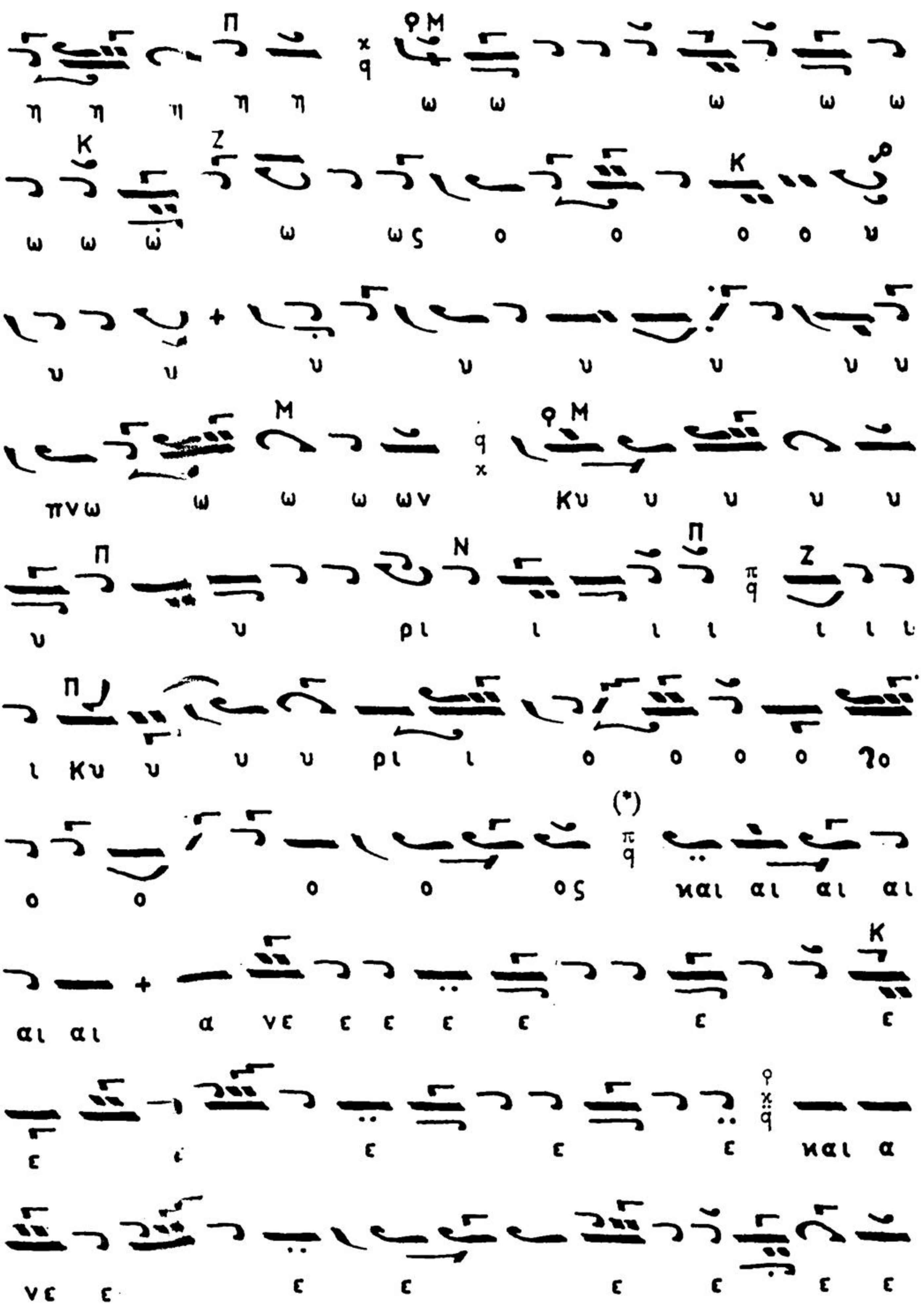
η η η η η ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ως ο ο ο ο υ
υ υ υ υ υ υ υ υ
πνω ω ω ω ων Κυ υ υ υ υ
υ υ ρι ι ι ι ι ι ι
ι Κυ υ υ υ ρι ι ο ο ο ο το
ο ο ο ο ος και αι αι αι
αι αι α νε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε και α
νε ε ε ε ε ε ε ε

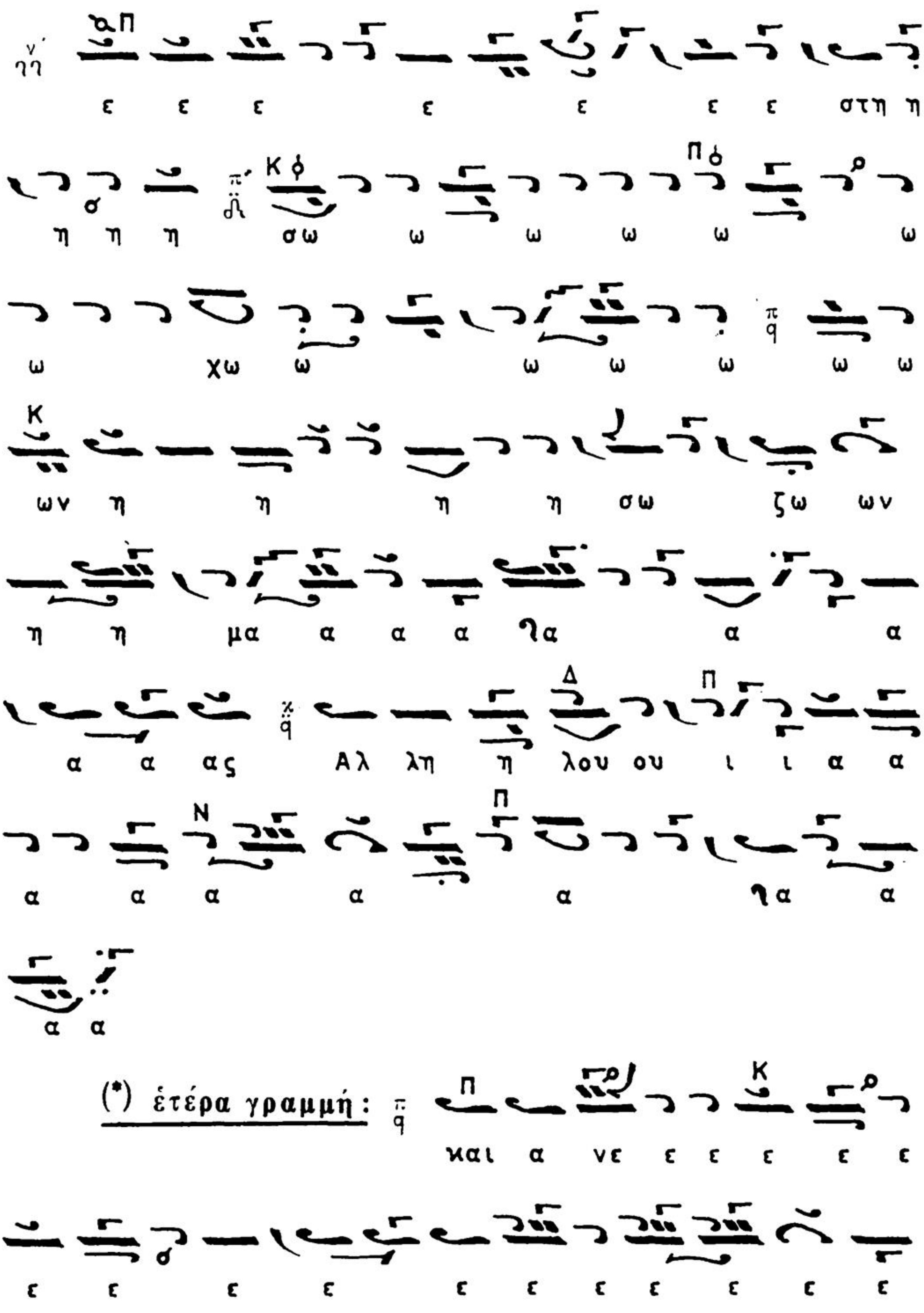
ε ε ε ε ε ε ε στη η
η η η σω ω ω ω ω ω
ω χω ω ω ω ω ω ω
ων η η η η σω ζω ων
η η μα α α α λα α α
α α ας Αλ λη η λου ου ι ι α α
α α α α α λα α
α α
(*) ἑτέρα γραμμή:
και α νε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

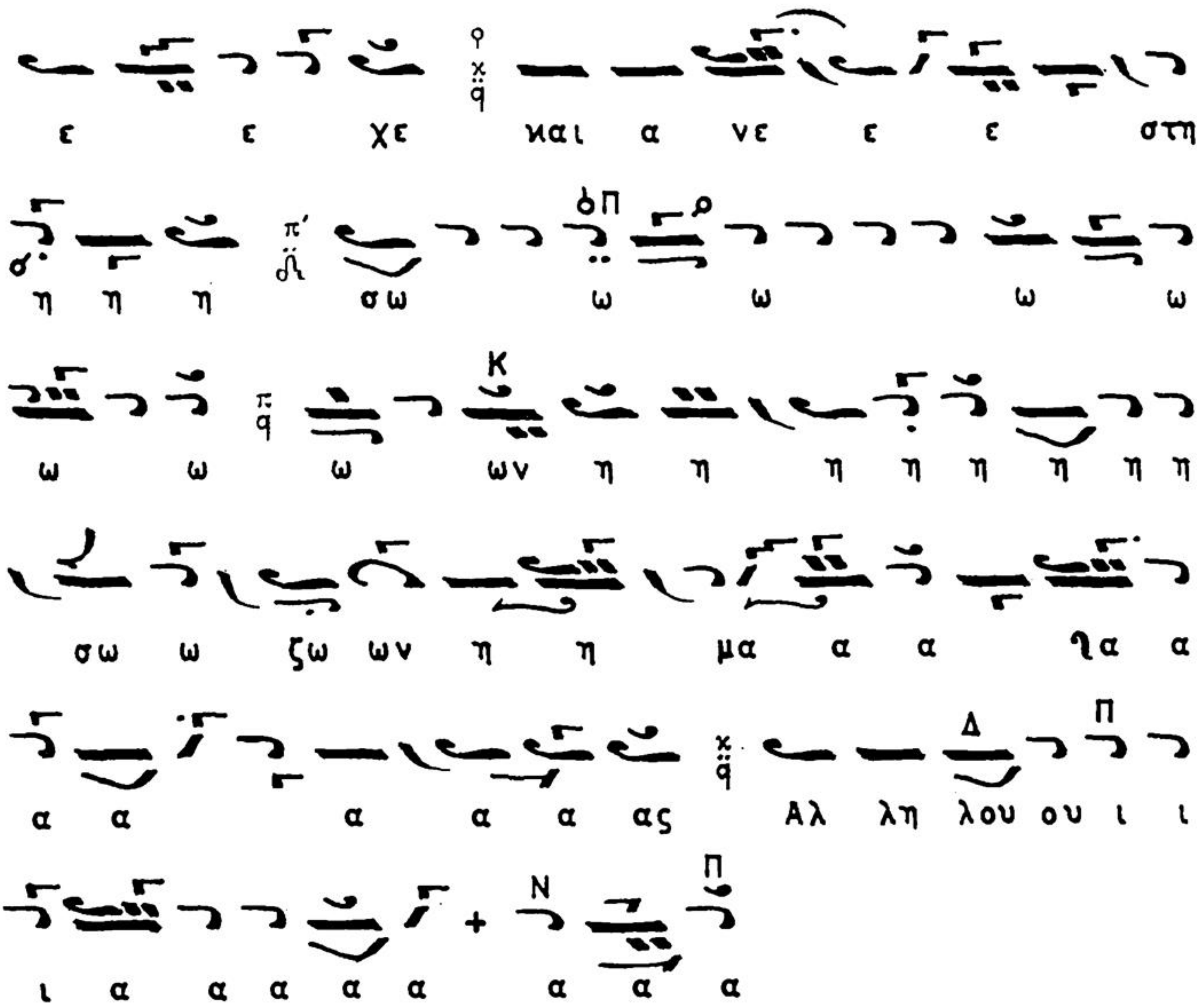

Ἀντὶ δὲ τοῦ, Εἴδομεν τὸ φῶς, λέγεται τὸ παρόν·

εἰς ἦχον λ/π Πα